

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodvs Expeditæ Confessionis Tum pro Confessarijs, tum pro Pœnitentibus

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1657

An aliquando à Confessario sit subeundum onus pœnitentis quem absolvit,
par. 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41773

§. IV.

*An aliquando à Confessario sit sub-
eundum onus Pœnitentis,
quem absolvit.*

12. **O**bligatur v. g. pœnitens,
omnibus expensis, vel
Primò ad correctionem frater-
nam proximi, vel secundò ad re-
stitutionem sive rei, sive famæ,
vel tertio ad confugiendum ad
Superiorem, ob casus reservati
absolutionem: vel quarto ad
denunciandum aliquem sive
Sanctæ Inquisitioni, sive alteri
Tribunali. Quæritur ergo, an
Confessarius eiusmodi onera in
se suscipere licitè possit, vel de-
beat.

13. Quoad licitè posse;
Quamvis consilium optimum
sit, ut Confessarius ab huius-
modi pœnitentium oneribus
subeundis omnino abste-
neatur.

mea

men concurrentibus tribus, licite potest: immo interdum, ob caritatem, debet. Primò, ut sit moralis aliqua necessitas ex parte obiecti, id est ex parte rei faciendæ. Secundò, ut eam rem facere pœnitens non possit, vel non sit aptus, vel rationabiliter refugiat. Tertiò, ut ipse Confessarius speret utiliter, se illud munus, sine suo dispendio, executurum.

a Suarez,
de pœn.
dis. 34.
sect. 4. a.
n. 7.

b Id. ib.

14. Quoad debitum: In eo tantum casu debebit: b quando non potest omnino pœnitens, ipse autem Confessarius potest: & ex altera parte obligat caritas sub peccato, ut illud fiat, ad quod tenetur pœnitens. Sed discutendo per singulos casus n. 12. propositos: doctrina hæc evadet evidentior.

15 In primò enim casu; si proximi necessitas sit tam gravis, ut pœnitens obligetur ad corrigendum illum, sive per se, sive

sive per alium; tunc si potest ipse pænitens, sive per se, sive per alium diversum à Confessario corrigere non obligatur Confessarius; quia tunc non extremè indiget proximus. At si eidem gravi necessitati succurrere, neque per se, neque per alium, pænitens possit; sed solùm per Confessarium (qui casus certè rarissimus est) tum, si sine magno incommodo, juxta leges communes caritatis, possit Confessor sanè debeat; & multò magis si Confessor sit Superior, cui incumbit bonum subditorum, Ratio est, quia tunc extremè indiget proximus.

¶ *Ib. n. 20*

*d Colligo
ex Suario
loco cit. &
Castrop.
mox citandis.*

16 In secundò casu Confessarius non tenetur & subire onus restitutionis sive sua, sive pænitentis, sive alterius pecunia. Idè de restitutione famæ, Ratio est, quia hoc est onus pænitentis; quod si ex aliqua causa ipse pænitens subire non potest, nec alium

lium inveniatur, qui voluntarie vi-
ces suas suppleat, jam à tali onere
liberatur. Excipe tamen casum
extremæ necessitatis : si enim
Confessor advertat illa pecunia
extremè indigentem sublevan-
dum: nec aliam adesse sublevandi
viam: sanè, juxta leges caritatis,
ut modò diximus, obligabitur.

17 Intercio casu nunquam e-
obligabitur Confessor Superio- *e Sanch.*
rem convenire propter peccatum *lib. 2. in*
reservatum pœnitentis : nam *Decalogo*
vel pœnitens potest adire prædi- *31 n. 14.*
ctum Superiorem : & tunc non *Cast. cp. 2.*
extremè indiget: vel non potest, *1. r. 4.*
quia v. g. est infirmus in gravi pe- *disp. 4 p.*
nulo, vel habet impedimentum *§. §. 2 n. 4.*
perpetuum adeundi Superiore: *§. 6 7.*
& tunc casus huic non est refer-
vatus, & consequenter Confes-
sor, juxta regulas generales ab-
solvendi in articulo, seu pericu-
lo mortis, poterit illum absol-
vere: neq; enim pœnitens obligatur
mittere aliū, sive procuratorem,
sive

sive litteras, sive amicū : cum illud se præsentandi sit onus personale pœnitentis, à quo cum non possit, excusabitur.

18. In quarto casu nec obligabitur ipse Confessor subire onus denunciandi illis Tribunalibus: idque propter rationem modò, num. præcedenti, dictam. Excipe nisi graviter periclitetur bonum publicum, & deficientibus alijs, Confessor remedium adhibere possit tunc enim secundum prædictas caritatis leges, sanè debet: quia extreme, in eo eventu, Respublica indiget auxilio Confessoris.

Ex dictis, similia, quæ contingere fortasse poterunt, facile decidentur.

Finis libri Tertii,